

[Jørgen Jørgensen.]

skal tage ham alt for højtideligt. Det, at man fra konservativ Side nu pludselig bliver saa demokratisk, gør ikke samme Indtryk, som hvis Partiet, dengang det havde Magten her i Landet, havde vist det samme Sindelag. Det Parti, det ærede Medlem tilhører, er Arvtager efter det gamle Højre, der gennem Aarene har gjort, hvad dette Parti overhovedet formaaede, for at hindre, at den almindelige Valgret kunde komme til at virke her i Landet. Derfor lyder det lidt paataget, at dette Parti, naar det nu er kommet i den Situation, at det har Brug for en Mindretalsbeskyttelse, saa kræver en Særret, som det aldrig har undt andre, ikke engang, da disse andre var i Flertal her i Folketinget og Højrepartiet var i Mindretal.

Indtil i Dag er der ikke givet nogen Anvisning paa, hvordan Folkestyret skal praktiseres paa anden Maade end ved Flertalstyret, og det ærede Medlem gav heller ingen Anvisning derpaa heroppefra. Mindretallet skal sikres Ret til paa lige Vilkaar med andre at arbejde for sine Synspunkter og til at blive repræsenteret, men Flertalstyret er indtil i Dag det eneste Udtryk for Folkestyret, som man har kendt.

Tredie Næstformand (Povlsen): Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Maa jeg gøre den højtærede Statsminister opmærksom paa, at i Sverige er der Tokammer-System og Tokammer-Forfatning, og ingen tænker paa at ændre denne Tokammer-Forfatning. I denne Tokammer-Forfatning har Landstinget, Førstekammeret, ogsaa en prøvende og overvejende Opgave, ganske analogt med Landstingets Opgave her. Men desforuden findes der i Sverige et Lovraad med de Opgaver, jeg pegede paa i 1929. Saa alvorligt tager man Sagen i Sverige. Og saa har den højtærede Statsminister den Dristighed at sammenligne det demagogiske Fuskværk, han har lagt paa Tingets Bord, med den forfatningsmæssige Stilling og de forfatningsmæssige Forhold i Sverige! Ja, der er jo ikke den Sag saa miserabel, at den ikke kan finde en Prokurator, som er villig til at defendere den, og efter det Defensorat, vi har hørt her for Krone-Løftebrudet i 1933, saa undrer det mig heller ikke, at den højtærede Statsminister med Frimodighed defenderer det her foreliggende Forslag.

Med Hensyn til Gældskommissionen i Sommer vil jeg blot minde om, at jeg i Sommer kaldte dens Arbejde for Hast-

værksarbejde og Lastværksarbejde. Det var — det vil jeg hævde — bestilt Hastværksarbejde af den højtærede Regering, og følgende blev det Lastværksarbejde.

Tredie Næstformand (Povlsen): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen er der for mig Grund til at sige, at der kunde jo ogsaa sættes et Par Spørgsmaalstegn ved det ærede Medlems demokratiske Sindelag, naar man tænker paa, hvor ofte det ærede Medlem fremhæver, at han og hans Parti — som jo dog ikke udgør mere end Halvdelen af Det konservative Folkeparti — egentlig er dem, der angiver Retningslinjerne her i Landet. Til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen vil jeg yderligere sige, at hvis han tror, der virkelig er noget som helst Hold i at mane Fortiden fra 80'erne og 90'erne frem, saa har jeg ondt af ham, og saa er det ikke underligt, at det gaar det ærede Medlems Parti, saaledes som det er gaaet det i den sidste Tid.

Til den højtærede Statsminister vil jeg gerne sige, at jeg med Interesse hørte Statsministeren erklære, at den Valglov, vi skal have, skal være en retfærdig Valglov. Enkeltheder kan naturligvis omtales og diskuteres, men der kan ikke være nogen som helst Tvivl om, hvorledes Valgloven i øvrigt skal være.

Det gjorde mig ondt at høre den højtærede Statsminister tale, som han gjorde, om Kronepolitikken. Han sagde: Vi taler altid ærligt. Ja, det plejer man, som bekendt, at sige, naar man ... ja, hvad skal jeg kalde det med en parlamentarisk Vending: naar man siger den største Usandhed. For det ved vi jo særdeles vel, at Kronens Fald i 1933's Januar Maaned, det var en Handel mellem Statsministeren og Partiet Venstre, og naar saa den højtærede Statsminister, just naar alle og enhver ved det, alligevel kommer med en Forklaring som den, Ministeren kom med, saa er det en af de Ting, der skaber den kvalificerede Mistillid til Statsministeren og til hans Ord. Derfor vil jeg ogsaa gerne sige til den højtærede Statsminister, at den Maade, hvorpaa han satte sine Ord paa Skruer med Hensyn til, hvad der skulde ske i 1936, hvis Flertallet i Landstinget da blev et andet, det understreger — med den Mistillid, man altsaa har — Følelsen af, at saa er Statsministeren ikke Spor Demokrat mere.